

LEOPOLDOV

3/2010

DNES dospeli deťom...

...a nielen ľudským

Voľby

do Národnej rady SR 2010

Tohtoročné voľby do Národnej rady SR, ktoré sa uskutočnili 12. júna, boli oproti tým predchádzajúcim parlamentným voľbám špecifické aj tým, že po prvý raz mali možnosť zúčastniť sa na nich okrem obvinených aj ľudia vo výkone trestu a takisto po prvý raz okrskové volebné komisie zaregistrovali aj hlasovacie lístky doručené zo zahraničia. V samom ÚVTOS veľký záujem o parlamentné voľby spomedzi odsúdených nebol – o možnosť voliť do prenosnej urny požiadalo len vyše tridsať odsúdených.

Politológovia predpokladali, že v tomto roku sa na parlamentných voľbách zúčastní viac voličov ako v tých predchádzajúcich. Nepotvrdilo sa to len v celoslovenskom meradle, ale aj v leopoldovských okrskoch – zatiaľ čo v roku 2006 sa zúčastnilo na "parlamentkách" 55,26 percenta oprávnených leopoldovských voličov, v tomto roku svoje právo využilo až 60,89 percenta oprávnených Leopoldovčanov (volebná účasť na Slovensku: 58,83 %). Štatisticky najvyššia účasť (ako obvykle) bola v treťom volebnom okrsku (68 percent), najnižšia v druhom (necelých 55 percent):

okrsok č.	1	2	3
oprávnených voličov	1084	980	1258
počet odovzdaných hlasov	629	537	857
počet platných hlasov	624	533	832

Počas volebnej soboty členovia volebných komisií nezaregistrovali žiadne rušivé vplyvy. Samo sčítavanie bolo komplikované pre relatívne vysoký počet strán a kandidátov. Členovia komisií si definitívne vydýchli až okolo pol šiestej nedeľňajšieho rána, keď sa zapisovatelia a predsedovia komisií vrátili z Trnavy, kde odovzdali zápisnice. Výsledky, ktoré uvádzame nižšie, priniesli mnohé prekvapenia. O svoje pozície po prvý raz aj v Leopoldove výrazne prišla Ľudová strana – HZDS, a, naopak, výrazný podiel hlasov získal nováčik na politickej scéne – Sloboda a solidarita. Strany sú usporiadané podľa počtu odovzdaných hlasov v celoslovenskom meradle.

	okresy				percent	
	1.	2.	3.	spolu	Leopoldov	SR
SMER – sociálna demokracia	265	241	377	883	44,43	34,79
SDKÚ-DS	77	74	101	252	12,68	15,42
Sloboda a solidarita	77	67	97	241	12,12	12,14
Kresťanskodemokratické hnutie	59	46	105	210	10,56	8,52
Most-Híd	11	4	14	29	1,45	8,12
Slovenská národná strana	37	37	39	113	5,68	5,07
Strana maďarskej koalície	0	0	1	1	0,05	4,33
Ludová strana – HZDS	25	26	37	88	4,42	4,32
Strana demokratickej ľavice	20	12	25	57	2,86	2,41
Ludová strana Naše Slovensko	23	16	12	51	2,56	1,33
Komunistická strana Slovenska	6	0	4	10	0,50	0,83
Únia – Strana pre Slovensko	5	1	0	6	0,30	0,70
Paliho Kapurková, veselá pol. str.	2	1	9	12	0,60	0,57
Európska demokratická strana	1	0	0	1	0,05	0,40
Nová demokracia	8	7	8	23	1,15	0,31
Strana rómskej koalície	0	0	1	1	0,05	0,27
Združenie robotníkov Slovenska	3	1	1	5	0,25	0,24
Aliancia za Európu národov	3	0	1	4	0,20	0,13

Ktorých politikov preferujeme

Z mestských volebných výsledkov sme vyabstrahovali aj výsledky jednotlivých politikov, ktorých sa rozhodli voliči priamo podporiť svojimi preferenčnými hlasmi. V prípade parlamentných strán uvádzame len po štyroch kandidátoch, ktorí získali v Leopoldove najviac hlasov (zoraďený sú podľa počtu hlasov). Koho by teda do parlamentu alebo vlády usadili Leopoldovčania najradšej?

Smer-SD: Robert Fico, Robert Kaliňák, Pavol Paška, Marek Maďarič;

SDKÚ-DS: Iveta Radičová, Ivan Mikloš, Lucia Žitňanská, Milan Hort;

SaS: Richard Sulík, Daniel Krajcer, Jozef Viskupič, Igor Matovič;

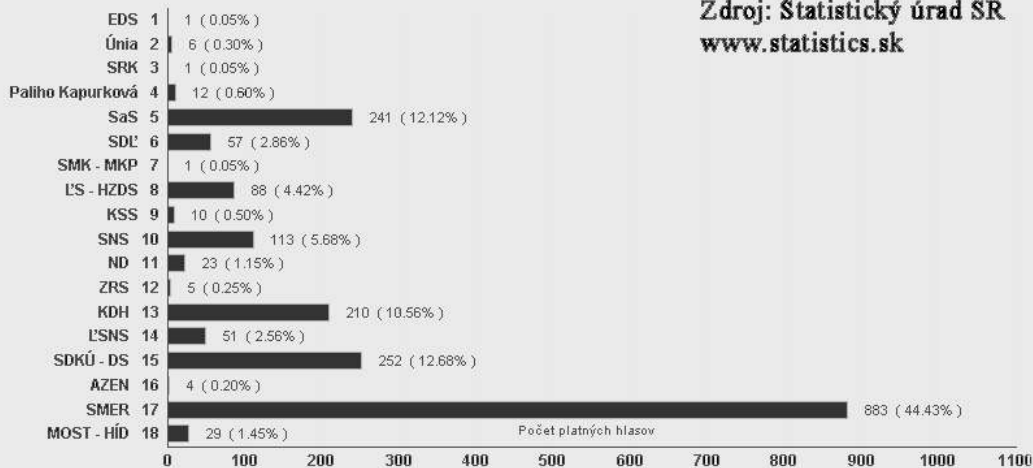
KDH: Ján Figel', Daniel Lipšic, Pavol Hrušovský, Július Brocka;

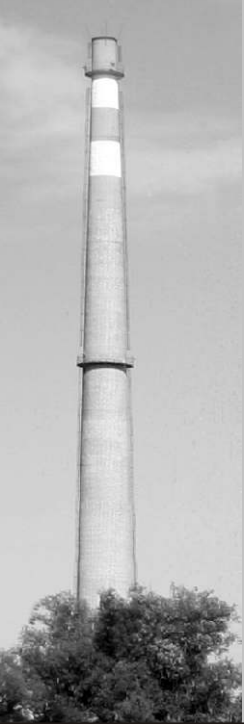
Most-Híd: Béla Bugár, Peter Zajac, František Šebej, Peter Osuský;

SNS: Ján Slota, Anna Belousovová, Ján Mikolaj, Rafael Rafaj.

Prípravil J. Hladký

Foto: archív Kancelárie prezidenta SR

PREMIÉR PO NÁVŠTEVE VÄZNICE SĽÚBIL FINANCIE PRE NOVÚ KOTOLŇU

Leopoldovskú väznicu navštívil 28. apríla v sprievode ministerky spravodlivosti Evy Petríkovej na svojej pracovnej ceste predseda vlády SR Robert Fico. Motivácia jeho návštevy súvisela jednak s tým, že sa chcel presvedčiť, do akej miery sa darí zamestnávať odsúdených v období tzv. ekonomickej krízy, ale jeho návšteva súvisí aj s prípadnou modernizáciou ústavu.

Počas pracovnej návštevy sa okrem iného zaujímal o to, ako sa darí v ústave na výkon trestu odňatia slobody (ÚVTOS) a ústave na výkon väzby (ÚVV) znižovať náklady na výkon trestu a ako možno ešte vylepšiť štatistiku v zamestnávaní leopoldovských odsúdených., čo by v konečnom dôsledku ešte mohlo znížiť výdavky zboru. *"Je potrebné, aby títo ľudia niečo robili, lebo pokiaľ nerobia, môžu robiť problémy,"* skonštatoval pred novinármi po prehliadke Hradu a návšteve výrobných prevádzok kovovýroby a šitia obuvi premiér a dodal, že so zamestnávaním odsúdených v Leopoldove je aj s ohľadom na špecifiká tohto ústavu v podstate spokojný. Vedeniu ústavu takisto prisľúbil podporiť vo vláde projekt na vybudovanie novej kotolne na štiepku, ktorá by takisto mala znížiť náklady ÚVTOS s kapacitou 1085 odsúdených (v súčasnosti je využitý na 87 percent) a ústavu na výkon väzby s kapacitou 341 miest (kapacitne je v súčasnosti využitý na 60 percent).

(jh)

Ústredný výbor Slovenského Červeného kríža ocenil 5. mája Annu Piknovú, predsedníčku SČK v Leopoldove, Medailou Červeného kríža 1. stupňa. Za prítomnosti prezidentky SČK Heleny Kobzovej a čestnej prezidentky SČK, prvej dámy Slovenskej republiky, Silvie Gašparovičovej si Anna Piknová prevzala ocenenie priamo v Primaciálnom paláci v Bratislave. Anna Piknová ako predsedníčka SČK v Leopoldove bola ocenená za dlhodobú prácu, obetavosť, humanitu a dobrovoľnú službu. V slávnostnom príhovore prvá dáma vyjadřila všetkým jedenástim oceneným poďakovanie za dlhoročnú prácu v humanitnej oblasti Červeného kríža a popriala všetkým veľa zdravia a úspechov v ďalšej práci. Celú ceremóniu moderovala známa slovenská moderátorka Aneta Parišková a všetkým prítomným zaspieval Robo Opatovský. Po skončení slávnostného odovzdávania ocenení odmenené účastníčky prijal prezident SR Ivan Gašparovič, ktorý im rovnako ako čestná prezidentka SČK zažičil všetko dobré a poďakoval sa za prínos a obetavosť v ich práci. Pani Anna Piknová však nebola po prvýkrát ocenená za svoju snahu a dobrovoľnícku činnosť. Už v predchádzajúcom období dostala ocenenie od Územného spolku SČK v Trnave za dlhoročnú nezištnú pomoc a podporu aktivít SČK.

Lucia Piknová, foto: archív Kancelárie prezidenta SR

**Predsedníčka Slovenského
Červeného kríža v Leopoldove
u prezidenta**

Desiatky remeselníkov nielen zo Slovenska, ale aj Slovinska, Chorvátska, Maďarska, Bulharska, Česka či Rakúska. Dva galaprogramy a množstvo sprievodných podujatí. Aj tým žil v máji kúpeľný ostrov v Piešťanoch, kde sa uskutočnil Festival tradičných ľudových umeleckých remesiel. Spolu s tamojšími kúpeľmi ho pripravilo rovnomenne občianske združenie z Leopoldova. Nevšedné podujatie prilákalo stovky návštevníkov aj vďaka dobrému počasiu. Pred kúpeľným domom Irma rozložili svoje stánky keramikári, drotári, kováči, medovníkari a ďalší remeselníci. Podľa predsedu združenia Tradičné ľudové umelecké remeslá Miloša Kunkela je čoraz väčší záujem o prezentovanie sa na veľtrhu. Vzory v organizovaní festivalu i kontakty na zahraničných remeselníkov získavali v zahraničí, a to síce komplikovane, prostredníctvom svojich partnerov, ale podaril sa im tento rok husársky kúsok - rekord v počte zúčastnených remeselníkov a vo výraznom rozšírení druhov remesiel.

Občianske združenie Tradičné ľudové umelecké remeslá vzniklo v roku 2006 v Leopoldove a dodnes združuje 25 ľudových remeselníkov. Činnosť združenia je zameraná na uchovávanie tradičných ľudových remesiel, zapájanie do činnosti aktívnych ľudových remeselní-

Tradičné remeslá sa predstavili v Piešťanoch

kov a vytváranie predpokladov pre rozširovanie ich skúseností a znalostí. Združenie sa podieľa aj na práci s mládežou, hlavne dobrovoľnou účasťou našich členov na podujatiach, kde sa prezentuje ľudové remeslo formou tvorivých dielní. Podľa organizátora tradičných ľudových remesiel v Piešťanoch Miloša Kunkela je pozitívne, že sa prostredníctvom tohto podujatia v Piešťanoch darí nájsť a zapájať aj mladých ľudí do tohto procesu - tento rok sa napríklad mohli pochváliť troma mladými korytármi či hneď niekoľkými kováčmi. *"Znamená to, že tradičné remeslo ako je hrnčiarstvo alebo košíkárstvo nie je len doménou starších,"* hovorí s úsmevom Miloš Kunkel a pochvaluje si, že vďaka ich sídlu v Leopoldove aspoň takto nepriamo spropagujú svoje mesto.

M. Jurčo

Povodne: máj a jún priniesli cestujúcim na železnici najmä problémy

Májové a júnové povodne na celom území Slovenska, ale aj v okolitých štátoch, ktoré sú dôsledkom májových dlhodobých zrážok, aké nemali napríklad na našom území obdoby najmenej 110 rokov, priamo v Leopoldove, naštastie, veľa škôd nespôsobili - odhliadnuc od záhradkárskej osady Štrkovka, ktorá pri kulmácii Váhu zostala niekoľko ráz sčasti alebo úplne zatopená. Majitelia chatiek sa teda znova len mľčky a so slzami v očiach prizerali na to, ako voda ničí nielen úrodu, ale aj inventár a zariadenie chatiek.

Problémy s povodňami zaznamenali v našom regióne najmä železnice. Aj keď následky neboli také markantné ako v iných regiónoch, a najmä na východe Slovenska, nezaobišli sme sa bez obmedzení ani na tratiach, ktoré premávajú cez naše mesto. Už koncom mája v dôsledku veľkých príválových dažďov a podmytej traťi prišlo k obmedzeniu na trati smerom z Leopoldova do Nitry - železničiari museli dočasne prerušiť dopravu na úseku Rišňovce - Alekšince. V dôsledku podmytia železničnej trate v tomto úseku bola na nevyhnutný čas železničná doprava nahradená autobusovou. K podmytiu železničného mosta medzi Hlohovcom a Leopoldovom pre relatívne optimálnu výšku hladiny Váhu neprišlo.

Koncom mája predstavili železnice aj prvý z desiatich nových poschodových vlakov na slovenských koľajniciach, ktorý začína jazdiť v okolí Žiliny. Elektrický vlak série 671 českého výrobcu Škoda Vagonka za takmer desať miliónov eur vypravili na úvodnú jazdu s pasažiermi do Varína v Terchovskej doline. Podľa prevádzkovateľa prepravy na železniciach prvý z desiatich poschodových vlakov je iba začiatkom nasadzovania nových súprav, ktoré budú z väčšej časti financované z prostriedkov Európskej únie. Ďalší projekt predstavuje dodávku 12 kusov trojdielnych diesel-motorových vlakov. Prvé z nich si už koncom tohto roka budú môcť vyskúšať cestujúci v okolí Humenného a Prešova. Do tohto programu patrí aj desať poschodových súprav s pomenovaním Push-pull, čo znamená tlačená - ťahaná súprava, ktoré začiatkom marca 2011 začnú voziť cestujúcich na trati Nové Zámky - Bratislava - Trnava - Leopoldov. Nové súpravy budú pokračovaním v obnove vozidlového parku aj v leopoldovskom depe. Železnice tak plánujú nakúpiť spolu 32 vlakových súprav troch druhov za 231,96 mil. eur, z toho z európskych fondov a štátu bude hrađených 76 % a z vlastných zdrojov Železničnej spoločnosti Slovensko 24 %.

Zatopené podchody

V júni riešili železničiari aj niekoľko ďalších problémov. Ďalšia vlna nárazového dažďa a povodní na celom území Slovenska spôsobili rad problémov. Leopoldovčanom možnosť cestovať síce neobmedzili, ale napríklad sťažili prístup z hlavnej výpravnej budovy železničnej stanice Leopoldov cez podchod na nástupištia. Aj keď sa železničiari snažili problémy vyriešiť v čo najkratšom čase, stojaca voda a kaluže ešte niekoľko dní obmedzovali voľný príchod podchodom. Zástupcovia správcu infraštruktúry odpovedali aj na otázku Leopoldovčanov, prečo k týmto problémom prišlo a ako je možné, že sa voda dostala do podchodu. *"K zatopeniu podchodu a vytopeniu výtahových šacht v železničnej stanici Leopoldov neprišlo z dôvodu povodní. Izolácia v podchode ako aj vo výtahových šachtách je protitlaková, teda účinná proti spodnej vode. Je pravdepodobné, že táto izolácia je niekde narušená, a tým dochádza k zatápaniu uvedených objektov spodnou vodou. Oblastné riaditeľstvo Trnava Železníc SR ako správca uvedených objektov*

z dôvodu zaistenia bezpečnosti cestujúcej verejnosti zabezpečilo vypnutie výťahov (pre možný styk vody s elektroinštaláciou) a pravidelné odčerpávanie vody z podchodu. Keďže tieto stavebné objekty sú v záručnej lehote, pripravujeme reklamačné konanie a uvedený stav je v štádiu riešenia," povedala pre časopis Leopoldov Dana Hurtová zo Železníc Slovenskej republiky.

Problémov na železnici bolo v júni ešte niekoľko. Problémy so zaplavenou traťou v okolí Košíc sa odrazili aj vo výraznom meškaní vlakov v Leopoldove smerom do Bratislavy a v polovici júna riešili železnice ďalší problém. Nedaleko Trenčína sa vykoľajil vagón nákladného vlaku, nehoda sa obišla bez zranení. Premávku na hlavnej trati medzi Bratislavou a Košicami sa podarilo čiastočne obnoviť v ten istý deň popoludní. Meškania niektorých vlakov presiahli tri hodiny. Náhradnú osobnú dopravu sčasti zabezpečili autobusmi. Vyplýva to z informácií Železničnej spoločnosti Slovensko a Železničnej polície.

(juh, maju)

SPOMÍNALI AJ NA PAULoviČA

Spievali nielen v Slovenskej filharmónii, Slovenskom národnom divadle, ale aj v svetoznámom Gewandhause v Lipsku či v múzeu milánskej La Scaly. Robotnícky spevok ol Bradlan z Trnavy si v týchto dňoch pripomenul okrúhle 80. výročie založenia. Bradlan je komorný mužský zbor a ojedinelý svojho druhu na Slovensku. Pri jeho zrode stál napríklad Mikuláš Schenider-Trnavský, ale napríklad aj Anton Cíger, profesor a tajomník Zväzu slovenských speváckych zborov v Martine, ktorý ho podržal v rokoch neistoty a vďaka ktorému sa udržal dodnes. Dlhé roky pôsobil Bradlan ako robotnícky zbor a dodnes zachováva na koncertných pódiovách slovenskú zborovú tvorbu pre mužský zbor. Na oslavách osemdesiatky Bradlanu v Divadle Jána Palárika v Trnave bol celý rad významných osobností z regiónu. Spomínalo sa však aj na leopoldovského rodáka Emila Pauloviča, ktorý so zborom Bradlan dlhé roky spolupracoval a mal aj osobný vzťah k trnavskému divadlu. Emil Paulovič patrí k čestným členom robotníckeho spevokolu Bradlan, aj keď aktívne v ňom nepôsobil. Jeho "trnavské" aktivity sa spájajú s obdobím rokov 1943-46, keď pôsobil v Akademickom divadle v Trnave. Emil Paulovič je autorom jubilejného alegorického obrazu Bradlanu z roku 2000 s dirigentkou a múzou zároveň. Pri spomienke na významné etapy robotníckeho spevokolu súčasný predseda Pavol Rampák podčiarkol významnú spoluprácu s Paulovičom najmä v scénografickej oblasti. Maliar a scénograf, Leopoldovčan Emil Paulovič (1922 – 2004) žil a najväčšiu časť života tvoril v Bratislave a Trnave, v posledných rokoch sa usadil v Piešťanoch, kam prišiel v roku 1978. Usporiadal tam viacero výstav a vďaka svojej bezprostrednej povahe a mnohým priateľstvám sa stal v meste veľmi populárnym a obľúbeným maliarom. V roku 1997 mu v Leopoldove otvorili stálu expozíciu obrazov, pri tejto príležitosti venoval rodnému mestu 160 svojich diel. Škoda, že sa dnes Galéria E. Pauloviča nevyužíva intenzívnejšie na kultúrne podujatia a spoločenské stretnutia.

-mj-

Hurá, prázdniny!

Ako som prežila tretí ročník

Letné prázdniny sa skončili a mňa čakal tretí ročník v škole. Aj tento školský rok nás učila naša obľúbená pani učiteľka Miklošová. V novej triede so známymi spolužiakmi sme sa tešili na nový vyučovací predmet – anglický jazyk. Na matematike sme riešili slovné úlohy, naučili sme sa celú násobilku, počítanie do desiat tisíc a veľa matematických operácií, ktoré mi našťastie nerobili žiadne problémy. Hravo som zvládla aj hodiny slovenského jazyka. Slovné druhy, vybrané slová, samohlásky, spoluhlásky, to všetko som vedela na výbornú. Občas sa mi podarilo v diktáte urobiť chybu, ale po oprave pani učiteľkou som si správny pravopis zapamätala. Čítali sme veľa zaujímavých knížiek, príbehov, naučili sme sa básničky a na hudobnej pekne pesničky. Na výtvarnej sme maľovali a tvorili rôzne farebné výkresy. Na hodinách telesnej výchovy sme sa vybláznil, zacvičili

si a naučili sme sa hrať loptové hry. Vlastiveda a prírodoveda ma veľmi zaujala. Veľa sme sa dozvedeli o rastlinách, živočíchoch a o našej prírode. Nový predmet anglický jazyk nás učila nová pani učiteľka Luštonová. Viem, že ovládať cudzí jazyk je veľmi dôležité a potrebné, tak som mu venovala veľa času. Boli sme na plaveckom výcviku, kde nás plavčíčky učili základy plávania. Kto bol šikovný, po skončení výcviku plával ako ryba. Veľmi sa mi tam páčilo. Aby som nezabudla, mali sme aj náboženskú výchovu, ktorej ozdobou bolo prvé sväté prijímanie. Vždy som chcela byť oblečená ako princezná! Navštevovali sme divadlá, kiná a rôzne kultúrne podujatia. Najlepšie boli školské výlety a krúžok s našou triednou učiteľkou. Verím, že vedomosti, ktoré som získala, využijem aj v štvrtom ročníku, do ktorého sa už teším. Ale najskôr ma čakajú veľké a úžasné letné prázdniny!

Karin Janečková, 3. B

Škola mojich snov

No, neviem ani sama, akú školu by som chcela mať, pretože táto naša je celkom výnimočná. Ale keby som si už mohla vybrať a niečo zmeniť, tak by som chcela mať každý deň len štyri hodiny. Potom by som chcela mať každý deň aspoň tri telesné. Keď by sme mali tých šesť hodín, tak bez matematiky, slovenského jazyka, prírodovedy a vlastive-

dy. Namiesto matematiky a slovenského jazyka by sme chodili plávať do školského bazéna, ktorý by tu, samozrejme, nechýbal. Vlastiveda a prírodoveda by sa mohla nahradit výletmi do prírody. Anglický jazyk mám najradšej, ten môže zostať. Čítanie by mohlo byť v knižnici, kam veľmi rada chodím. Cez prestávku by mohli podávať zmrzlinu. Potom tu rada vydržím aj celý rok.

Emma Šlapáková, 3. B

Program letných podujatí

Júl

2.júl:

Diskotéka pre deti a mládež (od 17:00 do 20:00 h, Spolková záhrada)

Koncert Guns and roses (od 20:00 do 22:00 h, Spolková záhrada)

3.júl:

Výlet na kúpalisko Veľký Meder pre deti s rodičmi

4.júl:

Hra Kino Pokrok – Divadlo Hlavina z Radošiny (16:00 h, Spolková záhrada)

Autor a réžia: Stanislav Štepka (V prípade zlého počasia v kultúrnom dome)

10.júl:

Výlet do ZOO v Bratislave pre deti s rodičmi

17.júl:

Výlet na kúpalisko Veľký Meder pre deti s rodičmi

17.júl:

Koncert Super Tango (od 18:00 h, Spolková záhrada)

August

31.7. až 1.8. Leopoldovské hody

- **hodové zábavy** (Spolková záhrada)

- **Výstava gladiol, výstava obrazov Emila Pauloviča a Ivana Szabóa a výstava modelov kostolov** (Základná škola Leopoldov)

- **Koncert Heskovci, Jana Kociánová a Ján Sucháň** (Spolková záhrada)

nedeľa **1.8. Hodová zábava** (Spolková záhrada)

22.august:

Folklorná skupina Šulekovo (od 16:00 h, Spolková záhrada, v prípade zlého počasia kultúrny dom v Leopoldove)

28.august:

Súťaž vo varení gulášu (od 15:00 h, Spolková záhrada, hrá Mini Max)

September

4.september

Vráťme Slovensku harmoniku (Spolková záhrada a kultúrny dom Leopoldov)

Gospelová hudba v Leopoldove

Dva úspešné gospelové koncerty v Leopoldove

V časopise Leopoldov sme vás už informovali o gospelovej kapele *Priatelja*, okolo ktorej sa zhromažďujú priaznivci gospelovej hudby. Títo mladí ľudia nelenia, svoju záľubu sa usilujú rozvíjať a vytvárajú príležitosť pre jej fanúšikov prostredníctvom rôznych podujatí. Od začiatku roka zorganizovali už dva koncerty a so svojimi aktivitami chcú pokračovať ďalej.

Vo februári sa v kine Osveta v Leopoldove uskutočnil kresťanský gospelový festival modernej hudby s názvom Je to o Tebe, Ježiš. Predstavili sa tu kapely Christallinus a Timothy, ktoré patria na Slovensku k najznámejším gospelovým skupinám. Tento minifestival organizovala mládež z Leopoldova prvýkrát a hlavnými organizátormi boli Daniel Cepka a Ján Marko. Napriek malým skúsenostiam s organizáciou podobných festivalov to bola vydarená akcia, zúčastnili sa na nej mladí nielen z Leopoldova, ale i z okolitých aj vzdialenejších obcí. Vytvorila

sa tu veľmi príjemná atmosféra, ktorú si užívali ľudia v hladisku a aj na pódiu zásluhou dobrej nálady, ktorá sa tu šírila. Rovnako však aj zásluhou kvalitnej aparatúry a osvetlenia, ktoré sa podarilo zabezpečiť. Negatívom bolo nepriaznivé počasie, pre husté sneženie a snehové jazyky boli niektoré cesty uzavreté. Mnohí, čo na festival pôvodne chceli prísť, sa naň preto ani nedostali. I tak úroveň akcie prekročila úroveň začínajúceho nultého ročníka. Vyše stovky ľudí v hladisku a tiež organizátori prejavili už teraz záujem o ďalšie ročníky tohto podujatia. Veríme, že aj vďaka pomoci sponzorov, ktorí by boli ochotní podporiť nás, sa ľudia z Leopoldova a aj z okolia znovu stretnú na ďalšej podobnej akcii s jedným cieľom – oslavovať Boha.

Druhý, tentokrát Veľkonočný koncert sa uskutočnil začiatkom apríla v Spolkovej záhrade v Leopoldove. Asi 200 ľudí prišlo aj takto osláviť veľkonočné sviatky a zároveň podporiť mladé kapely a umelcov, ktorí sa tu prezentovali. Ako prvá vystúpila kapela True Face, ktorá prišla z neďalekého

Hlohovca. Kapela funguje už niekoľko rokov a dokonca vydali už aj svoj prvý (ne)oficiálny album *Povedz áno*. Po nich vystúpila domáca kapela Priatelia, ktorá spolu s mládežou z Leopoldova organizovala tento koncert. Kapela Priatelia funguje od roku 2006 a už účinkovala na viacerých menších festivaloch, ale hráva často aj na sv. omšiach a svadbách. Po nich sa na pódiu predstavil Dj Besiky (vlastným menom Marián Jáchym) spolu so svojou speváčkou Máriou Blaškovou. Dj Besiky sa venuje tvorbe hudby už od roku 2007 a svoju hudbu tvorí v štýloch elektro dance, Trance alebo Chillout. Táto rýchla tanečná hudba nechá v pokoji len málokoho.

Azda aj v tomto prípade jediným negatívom koncertu bolo počasie, ktoré v tých dňoch nebolo priaznivé. Ani nízke teploty však nezobrali záujemcom chuť a na koncert napriek zlému počasiu sa prišlo pozrieť veľa ľudí z Leopoldova, ale aj z neďalekých i vzdialenejších miest. Tým vyjadrili podporu mladým kapelám, gospelovej hudbe, a tiež podporu mládeži a ich užitočnému tráveniu voľného času. Veríme, že podobných akcií bude v Leopoldove len pribúdať a mladí ľudia tak dostanú šancu ukázať, čo v nich je.

A reakcie účastníkov?

Lukáš: "Som rád, že sa v Leopoldove uskutoč-

nil v poslednom čase už druhý gospelový koncert. Dobré sme sa zabavili a radi príde-me aj nabudúce."

Margaréta: "Z pohľadu účastníka sa mi tento koncert zdal veľmi vydarený, i keď počasie tejto akcii neprialo, no napriek tomu to bolo milé popoludnie, ktoré sme mohli stráviť v Spolkovej záhrade počúvaním príjemnej hudby. Mali sme možnosť vidieť šikovných mladých hudobníkov, ktorí majú čo ponúknuť. A tak dúfam, že o rok sa stretneme opäť na Veľkonočnom koncerte."

Matúš: "Bolo to veľmi príjemne prežité veľkonočné popoludnie. Príjemná atmosféra tvorená príjemnou hudbou, mladými ľuďmi a rodinami s deťmi. Už sa teším na ďalšie podobné akcie."

Miriam: "Napriek nie vhodnému počasiu sa podľa môjho názoru na koncerte zúčastnilo slušné množstvo ľudí, čo dotvorilo atmosféru Veľkej noci a radosti zo zmŕtvychvstania. Ľudia sa bavili, poznajúc už piesne skupiny Priatelia spievali spolu so speváčkou alebo minimálne sa pohupovali do rytmu príjemnej hudby každého žánru. Keďže to bol prvý ročník, rátam s tým, že budúci rok bude mať väčší ohlas i v širšom okolí a spoločne oslávi-me tento veľký sviatok i týmto spôsobom."

friend

foto Matúš Hasiľ

má svojich priaznivcov

Rybári v máji súťažili, v júni mali hlavu v smútku

V Leopoldove sa rodí nová tradícia v súťaži lovu rýb udicou *na plávanú* pre žiakov základných škôl okresu Hlohovec. Aj keď technické problémy priviedli rybárov z hlohovskej mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu z Panskej záhrady na leopoldovskú Štrkovku, prvý ročník súťaže bol úspešný a lepšie podmienky a záujem mladých rybárov potvrdili, že aj budúca generácia športových rybárov má dobrú základňu. Májový Leopoldovský kapor 2010 teda nadviazal na predchádzajúcich 15 doterajších ročníkov súťaže Zámocký kapor. Súťaž ostražito sledovalo 18 členov rybárskej stráže a rybárska organizácia ho pripravila pod vedením Ján Ottingera a Rudolfa Matušíka.

Počasie mladým rybárom žičilo, no do pretekov sa prihlásilo len 6 päťčlenných družstiev. Okrem úspešného družstva organizátori ocenili aj úspešných jednotlivcov. Primátor Leopoldova Milan Gavorník v mene mestskej samosprávy ocenil medzi inými aj Leopoldovčanov putovným pohárom. Družstvo zo Základnej školy v Leopoldove sa umiestnilo na 4. mieste a medzi jednotlivcami bol z Leopoldovčanov najúspešnejší Filip Likavčan.

Aj keď MsO SRZ Hlohovec združuje viac ako 300 mladých členov, organizátorom bolo ľúto, že sa do súťaže zapojilo relatívne málo škôl. Jedným z dôvodov mohol byť víkendový prvomájový termín, organizovanie mimo vyučovacieho času alebo napríklad zmena miesta pretekov. Dobudúca si preto organizátori predsavzali, že výraznejšie spropagujú podujatie medzi školskou mládežou.

Deň po "detských" rybárskych pretekoch pokračovali na leopoldovskej Štrkovke súťaže v kategórii žien, seniorov a hendikepovaných športových rybárov. Aj keď spojenie športových rybárov týchto troch nehomogénnych skupín do jednej súťaže je troška nevšedné, o súťaž bol veľký záujem - štartovalo až 87 súťažiacich. V kategórii mužov bol úspešný Dušan Solár s dvoma dovedna 6,8 kilogramovými kaprami a v kategórii žien sa úspešne zúčastnila Daniela Sklenárová s dvoma 5,9 kilogramovými kaprami. Cenu za najväčší úlovok prevzal Ján Konečný s kaprom vážiacim takmer 5 kilogramov. Ceny odovzdal predseda MsO SRZ Anton Mutkovič. *"Vítazom je ten, kto bude mať najťažšiu ry-*

bu, je jedno aká ryba je chytená – nemala by byť však chránená. My sme za dva víkendy museli zvládnuť hneď niekoľko pretekov. Zákon nám umožňuje vykonať preteky len do 15. mája, to je výnimka na lov kapra, a potom sa už preteky robiť nedajú. Potom, keď sa už lovia ryby, teda po 15. máji, sa ťažko dá vyhradiť úsek na súťaž a my nemôžeme rybárom zakazovať, kde nemôžu ryby chytať," povedal na margo súťaží.

Kaprová sezóna sa aj na hlohovských revíroch začala. No prišiel jún a s ním silné dažde, ktoré rybárom skôr skomplikovali situáciu. Prívalová voda z Váhu zaliala niekoľko revírov, na ktorých bol celkom znemožnený výkon športového rybárstva. "Máme 100 hektárov tečúcej vody na rieke Váh a podobné množstvo revírov stojatých vôd. Pretože sa Váh vylial zo svojho koryta, zalieva nám aj stojaté vody. Zostali nám len dva nezaliate revíry - peterské Štrkovisko a Štrkovka Leopoldov, ktorá priamo nie je zaliate. Nepovažujeme to za priame poškodenie jesenných násad. Zaznamenali sme akurát zakalenie vody, a tá spôsobuje sekundárny úhyn, pretože často sa blato dostane do žiabier a ryby sa udusia. Najväčší problém aj na leopoldovskej Štrkovke, ale pri všetkých stojatých vodách v blízkosti Váhu, nám robí veľký vzostup a náhly pokles vodnej hladiny. Časť rýb tak zostane izolovaná v rôznych kalužiach alebo zakliesnená v kríkoch či starých plotoch, čo je oveľa väčšia škoda, ako keď ryba 'utečie' cez Váh do iného revíru," hovorí tajomník Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu v Hlohovci Ján Ottinger o škodách, ktoré im mohli spôsobiť povodne, keďže presné sumy ešte nevyčísľili. Hlohovskí rybári na jeseň zarybnili revíry za zhruba 60-tisíc eur. Problémom však je nielen úhyn v revíroch, ale napríklad aj prechod rýb vzostupom hladiny Váhu do iných revírov a dokonca aj do revírov iných organizácií. "Ryba, ktorá sa zo stojatých vôd dostane do tečúcej vody, kulminuje medzi nádržou Kráľová nad Váhom a Sĺňava. Každá organizácia, ktorá je v našej blízkosti ako Sereď, Drahovce či Piešťany, zarybňuje samostatne. Chceli sme sa dohodnúť na spoluobhospodarovaní vôd, no k dohode doteraz neprišlo. Rozsah úniku rýb však nie je zistiteľný, nie sú teda známe ani počty uhynutých rýb z jednotlivých revírov. Aspoň čiastočne by sme to mohli zistiť pozberaním uhynutých rýb. Zatiaľ však pri predchádzajúcich povodniach roka 2002 a 2007 sme výraznejší úhyn rýb nezaznamenali. Často sa stane, že nielen veľká ryba v takýchto lokalitách zostane, ale pri vyšších teplotách sa ryby začnú neresiť a vtedy sú škody oveľa väčšie. Každý rybár je povinný takéto lokality nahlasovať rybárskej strážii a máme aj pravidelné brigády, v rámci ktorých tieto uviaznuté ryby premiestňujeme do revírov," hovorí tajomník MsO SRZ Hlohovec Ján Ottinger. Ako dodali predstavitelia MsO SRZ Hlohovec, zaplavenie niektorých revírov stojatých vôd z dôvodu vzostupu hladiny Váhu priniesol aj záujem o hostujúce povolenia do iných organizácií, napríklad Drahoviec, Piešťan a Trnavy.

Martin Jurčo, foto: -srzhc-

Predstavujeme Vám...

Diplomat z nášho mesta

Pri mene Rudolfa Zelenaya, ktorý sa v našom meste narodil pred sedemdesiatimi rokmi, môžeme položiť viacero upresnení: promovaný historik, dlhoročný novinár, pedagóg a diplomat. Dokonca aj cestovateľ alebo spisovateľ, ktorý svoje zážitky uverejnil v niekoľkých cestopisoch (Kapitoly spod Kapitoly, spolu s manželkou Evou vydali knihu Úlet do trópov) a jeho najnovším cestopisom je Mojich tridsaťjeden divov s podtitulom Svet od A po Zet.

Ako väčšina starších stredoškôľakov z hlohovského regiónu aj on maturoval na "jedenástročke" v Hlohovci (1957). Roku 1962 promoval na Filozofickej fakulte UK v Bratislave a po uplynutí vojenskej prezenčnej služby sa vrátil do Bratislavy, kde sa začala jeho novinárska kariéra. Pracoval ako redaktor v Československom športe, ako hlavný sekretár vo Večerníku a šéfredaktor v časopisoch Projekt a Slovakia. Bol riaditeľom VITA (Vojenská informačná a tlačová agentúra) pri Ministerstve obrany a riaditeľom vydavateľstva Salus. Žurnalistike sa venoval dvadsaťpäť rokov a zvyšných dvadsať pracoval v diplomatických službách. Roku 1986 nastúpil pracovať na federálne ministerstvo zahraničných vecí do Prahy. Ako vedúci dvoch oddelení roku 1988 absolvoval Diplomatickú akadémiu v Moskve – kurz pre vedúcich pracovníkov. Od roku 1989 až do roku 1992 pracoval vo funkcii prvého tajomníka na Veľvyslanectve ČSFR v bulharskom hlavnom meste v Sofii. V rokoch 1997–2000 nastúpil na miesto veľvyslanca Slovenskej republiky v Taliansku (Rím) s akreditáciou aj pre Maltu a San Marino. V Ríme založil Slovenský kultúrny inštitút a otvoril aj honorárne konzuláty SR vo Florencii, Palerme, Terste a na Malte v meste Mellieha. Niekoľko rokov po skončení diplomatickej misie v Ríme jeho diplomatické pôsobenie sa prenieslo do Západnej Afriky, so sídlom v Nigérii a s pôsobnosťou pre ďalších osemnásť afrických štátov. Na tomto poste pôsobil v rokoch 2004–2006.

Rudolf Zelenay ovláda viacero cudzích jazykov (anglický, nemecký, taliansky, španielsky, ruský, chorvátsky a bulharský) a precestoval viac ako šesťdesiat štátov sveta.

Je ženatý, má dvoch synov. Jeho manželka Eva je známa publicistka a v rokoch 1994–1998 bola poslankyňou Národnej rady SR.

Na Leopoldov nezabudol. Prejde sa po známych leopoldovských uličkách, zastaví sa pri rodnom dome (oproti domu, kde býval Peška), zájde aj na Trolasky. Keď prechádza okolo domu, kde voľakedy býval jeho spolužiak Roland Osvald, spomenie si aj na veľkolepé bicyklové túry okolo Slovenska, ktoré Rolandov otec dvakrát zorganizoval so skupinou trinásť či štrnásť-ročných chlapcov. V skupine boli ešte Jožo Messing, Palo Piovarči a ďalší. S mladosťou v Leopoldove ho spája ešte šport: hrával futbal, volejbal...

V súčasnosti Rudo Zelenay vyučuje na Filozofickej fakulte UK v Bratislave predmet etiketa a protokol a ako publicista spolupracuje s časopisom TelePlus, kde uverejňuje reportáže zo svojich zahraničných ciest, pretože cestovanie a šport sú jeho dva celoživotné koníčky.

A aké je jeho životné krédo? "Lepšie lutovať, že som niečo zažil, ako lutovať, že som niečo nezažil."

Nášmu rodákovi, sedemdesiatnikovi Rudovi Zelenayovi zaželajme pevné zdravie, veľa sily do cestovania a ostré pero.

Ivan Szabó

Jozef Pallay - Jazykovedec na kultúrnej misii v Lubľane

Potvrzuje sa, že o ľuďoch, ktorí preslávili svoj rodný región vo svete, sa doma neraz ani nevie. Platí to aj v prípade mladého jazykovedca, Leopoldovčana Jozefa Pallaya, ktorý v súčasnosti pôsobí ako vysokoškolský pedagóg slovenského jazyka a kultúry na Katedre slovenského jazyka a literatúry Inštitútu slavistiky Filozofickej fakulty Univerzity v Lubľane.

Blízkosť dvoch jazykov, a osobitne slovanských, je isto inšpiráciou aj pre našich jazykovedcov, a tak ich pôsobenie v Lubľane láka akosi viac. Slovinčina a slovenčina majú v rodine slovanských jazykov historicky k sebe veľmi blízko, aj keď každý patrí do inej skupiny. No predsa len slovenčina má jednu zvláštnosť – má aj archaické prvky južnoslovanských jazykov. Aj tieto informácie sa môžu dozvedieť študenti slovenského jazyka, ktorí sa mu rozhodnú venovať

v Inštitúte slavistiky Filozofickej fakulty Univerzity v slovinskej Lubľane. S Jozefom Pallayom, ktorý v Lubľane pôsobí takmer desať rokov, sme sa v jeho pracovni na univerzite porozprávali aj o jeho vzťahu k svojmu rodisku. "Chodil som do hlohovského gymnázia a potom som na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave študoval slovenčinu a nemčinu. Prijal som ponuku zostať na tamjšej katedre germanistiky a neskôr som sa uchádzal o miesto lektora slovenského jazyka v zahraničí. V roku 2003 ma komisia na ministerstve školstva vybrala na lektorát do Lubľany. Po skončení lektorského obdobia tu pracuje ako interný docent slovenskej jazykovedy. "Rodisko je miesto, kam sa každý človek rád vracia najmä vtedy, keď už sám cíti, ako starne. Keď som sa narodil, Leopoldov bol iba veľkou obcou a práve v tom čase sa len stával mestom." Na Leopoldov spomína najmä cez prizmu detských hier. "Akýmsi symbolom Leopoldova je pevnosť, a tá bola asi pre všetkých chlapcov veľmi dôležitým miestom - pod šancom sme hrávali futbal, magnetmi pre nás bola aj verešvárska Baňa a Štrkovka," s úsmevom na tvári si spomína jazykovedec.

Do slovinského hlavného mesta sa dá celkom poľahky chodiť aj z bratislavského Devína, kde v súčasnosti Jozef Pallay so svojou rodinou býva. "Vďaka dobrému diaľničnému prepojeniu je to otázka 4-5 hodín. Nie je víkendu, keď mojich blízkych neprídem pozrieť. V Leopoldove totiž bývajú môj brat s rodinou, moja sestra aj mamička."

Text a foto: Martin Jurčo

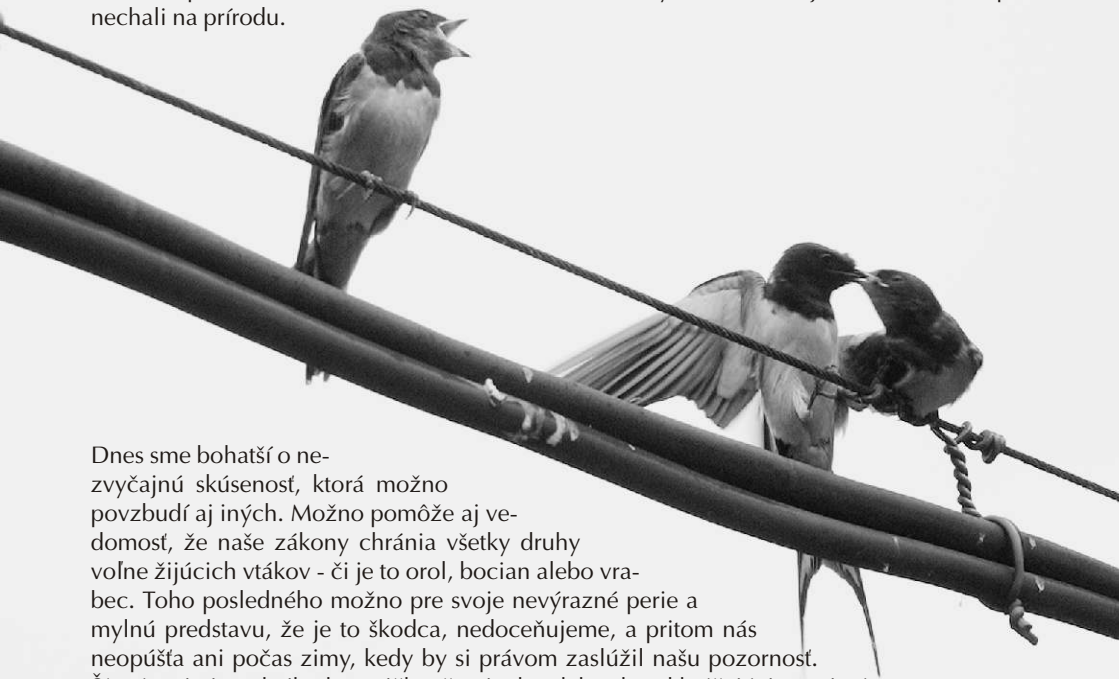
Antikorová macocha

Moja svokra im láskyplne hovorí brmbulenky. Od nepamäti majú výsadné postavenie a tešia sa nebývalej úcte väčšiny ľudí v našich končinách, sú symbolom lásky, zvestovateľky jari a personifikujú šťastie v dome, ktorý si vyvolia za hniezdisko. Lastovičky. Toto štíhle vtáča vo fraku prináša každoročne pokoj a požehnanie do našej rodiny, akoby to bol prísľub šťastia a ochrany obyvateľom, ktorí dostali česť prichýliť ich na najintímnejšiu časť ich každoročného putovania. Je to pre nás česť byť tak blízko a sledovať pytačky, stavbu hniezda, kŕmenie a vyváždzanie mladých. Citlivo sledujeme rôzne fázy tohto dvakrát sa opakujúceho každoročného rituálu. Brmbulenky ale bývajú aj dosť tvrdohlavé a my naivní ľudia sa im snažíme vytvoriť čo najlepšie podmienky, pretože šťastie je šťastie a niekedy mu treba pomôcť. Vyrezali sme diery v skle, aby mali prístup do najlepšej hospodárskej časti obydľia, kde by bol najväčší pokoj, pripravili doštičky a hambálky pre jednoduchšiu stavbu hniezda. Lastovičky si však vždy vybrali po svojom tie najnemožnejšie miesta. V dielničke, kde je otvor na prilet 30 x 30 cm a býva tu lomoz aj dym zo zvárania, v letnej kuchynke a naposledy na žiarivkovom svietidle nad trojtonovým hlučným strojom. Neomylné nám bravúrne lietajú okolo hláv, občas sa obtrú o naše vlasy a presvedčajú nás, že ich voľbu máme rešpektovať, a zároveň sa nemusíme obmedzovať. Jediné, čo prijali, bola umelá mláka s blatom na dvore, ktoré im pomohlo na rýchlejšie postavenie hniezda, keď pytačky trvali pridlho.

No boli aj horšie časy spred dvoch rokov, keď sa dostali problémy lastovičiek na Slovensku aj do hlavných správ. Najmä veľmi zlé a chladné počasie na sklonku leta spôsobilo nedostatok hmyzu a uhynutie množstva mládat. Stalo sa to i u nás – už vyletené mládatá neprežili. Nevedeli sme pomôcť, pretože lastovičky sa živia výhradne lietajúcim hmyzom. Aj strach pred vyrobením väčších škôd nám nedovolil miešať sa do prirodzeného, aj keď krutého stavu. Tento rok aj ľudia na Slovensku prikváčila núdza, celodenné dažde priniesli povodne a nás západniarov zachránila pravdepodobne iba Vážska kaskáda. Mimoriadne nepriaznivé

májové počasie priviedlo na pokraj prežitia aj naše lastovičky. Nedávno vyliahnutých päť malých krkov nebolo čím krmiť a hladný krik z hniezda sa ozýval čoraz nástojčivejšie, pretože za celý deň nepriniesli rodičia ani mušku. Koniec bol neodvratný a preto sme sa tentoraz rozhodli zasiahnuť... V niektorých prípadoch osirelých mláďat vtákov sa na dokrmovanie používa varené vajčisko alebo hovädzie mäso, ale v tomto prípade sa nám to zdalo ako príliš tvrdá strava. Pre istotu sme telefonicky oslovili Slovenskú ornitologickú spoločnosť / BirdLife Slovensko s otázkou adekvátnosti našej snahy. Prekvapivo nás v úsilí pomôcť podporili, pretože počasie bolo naozaj kritické, odporučili okrem vareného vajčiska a mäsa aj rozmočenú psiu granulovanú potravu. Výborná rada, povzbudenie odborníkov, pinzeta a ručka v čiernej rukavičke začala sýtiť šťastie v našom dome. Bolo to veľké zadostučinenie, keď na každý lomoz reagujúce vyhladované, slepé mláďatá začali od nás prijímať potravu. Zvláštnu toleranciu sme cítili aj zo strany rodičov, ktorí sa podchvíľou vracali z márneho letu upršaným Leopoldovom. Bez veľkého kriku počkali, až zlezíme z rebríka, a poupratovali hniezdo. Stalo sa nám totiž, že odrobinky granúl popadali do hniezda a lastovičky, ako vieme, aspoň zozáčiaku, vynášajú výkaly svojich mladých. Samozrejme, že granule nevyniesli, ale zjedli. Mimo hniezda sa ale ponúkanej stravy nedotkli, tak sme začali byť menej opatrní, aby sme aj pre starých trošku oklamali prírodu. Po troch najťažších dňoch sa vyčísilo a rodičia prevzali naplno svoje povinnosti. Nepodarilo sa zachrániť všetky, pretože silnejšie tri odtlačili dve do úzadia a štedré rodičovské zobáky boli prikrátke. Možno sme mohli ešte raz zasiahnuť my svojou antikorovou macochou, ale aj tak sme sa opovážili o veľký zásah do prirodzeného kolobehu a selekciu medzi chorými a slabšími jedincami sme už ponechali na prírodu.

Dnes sme bohatší o ne-zvyčajnú skúsenosť, ktorá možno povzbudí aj iných. Možno pomôže aj vedomosť, že naše zákony chránia všetky druhy voľne žijúcich vtákov - či je to orol, bocian alebo vrabec. Toho posledného možno pre svoje nevýrazné perie a mylnú predstavu, že je to škodca, nedoceňujeme, a pritom nás neopúšťa ani počas zimy, kedy by si právom zaslúžil našu pozornosť. Šťastím nie je teda iba lastovička, červienka alebo drozd kráčajúci popri nás, keď rýľujeme záhradu, ale celkom určite aj šedivý vrabec hľadajúci odrobinky na našej zasneženej oblohnici. Nezabudnite naň, na okno vám aj on prináša šťastie.

text a foto: Vojtech Moravčík

Zaostrené na deti

Tradičný deň detí sa tento rok mimoriadne vydaril. Každoročné maľovanie na tvár sa tešilo veľkému záujmu, a tak aj tentokrát behali po Leopoldove malé mačičky, psíčky, motýle a iné zvieratká či postavy z filmov a z rozprávok. Nafukovacie atrakcie obohatila novinka - hra na gladiátorov. Deti sa baranidlami usilovali zhodiť jeden druhého z podstavcov a pri tejto aktivite sa dobre zabávali nielen účinkujúci, ale aj diváci. Nafukovací hrad praskal vo švíkoch, záujem bol aj o kone a v prestávke medzi zábavou si každý pochutil na sladkostiach. Psovodi tento rok predviedli naozaj zaujímavé ukážky nácviu psov, ktoré vyzerali ako z profesionálneho policajného zásahu. Hasiči dorazili na futbalový štadión vo veľkom štýle. Húkajúce hasičské auto, ktoré svoj príchod oznamovalo počas celej cesty od mestského úradu až na štadión, a muži v uniformách neunikli nikomu. A keď začali striekať z hrubej hasičskej hadice, všetky deti sa šmykali a šantili v hustej pene. Našťastie nebola zima a bohatý program neohrozilo ani počasie, ktoré deťom ušetrilo darček v podobe slnka. To po dlhých týždňoch dažda a zimy akoby zázrakom prvý raz vykuklo práve na deň detí. Aj dobré počasie tak prilákalo do Spolkovej záhrady rekordný počet ľudí.

morma, foto krv

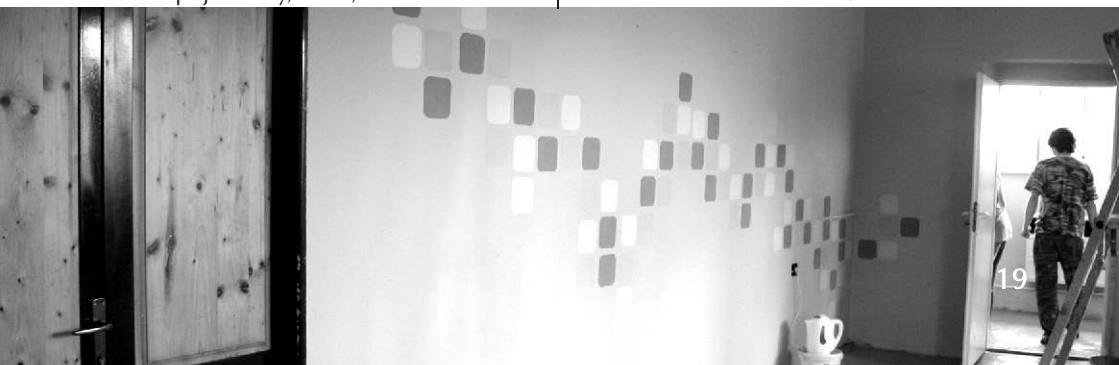

Tri dni pre hrdinov

Každý sa môže stať hrdinom. Toto heslo bolo hlavným motívom projektu *Tri dni pre hrdinov*, ktorý je súčasťou cezhraničnej spolupráce slovenských a českých regionálnych rád mládeže s názvom *Štyri regióny pre mladých 4R4Y*. Projekt bol podporený z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a jeho hlavným cieľom je vybudovanie spolupráce v oblastiach práce s mládežou, podpory dobrovoľníctva, participácie a prevencie sociálno-patologických javov. Organizátormi sú Rada mládeže Trnavského kraja, Rada mládeže Trenčianskeho kraja SPEKTRUM – Krajská rada detí a mládeže Zlínskeho kraja a Juhomoravská rada detí a mládeže. Projekt teda spája štyri susediace kraje a je rozdelený na štyri hlavné aktivity (konferencie, internetový portál, manuál participácie a podujatie *Tri dni pre hrdinov*). Každá krajská rada zastrešuje jednu aktivitu. Rada mládeže Trnavského kraja, ktorá je hlavným organizátorom podujatia *Tri dni pre hrdinov* na tri dni (16. – 18.6.), spojila deti a mládež všetkých štyroch krajov dobrovoľníckou činnosťou. Organizátori do akcie zapojili školy, obce, detské či mládež-

nícke organizácie a spustili "lavínu" sociálnych činností, v ktorej nijaký záujemca nesmie chýbať." Vyvrcholením podujatia bude záverečný festival, ktorý má vytvoriť priestor na stretnutie mladých lídrov mládežníckych skupín z celého Trnavského kraja so zástupcami štátnej správy, samosprávy a donorov. Do projektu sa mohol zapojiť každý, kto je ochotný bez nároku na odmenu odpracovať tri dni v prospech iných. V rámci projektu bolo možné realizovať akékoľvek aktivity, ktoré sú prospešné pre okolie, mesto, ľudí. Napríklad čistenie verejného priestranstva, výsadba stromov či rôzne opravy a drobné rekonštrukcie, ale aj pomoc starším a chorým, organizácia športového či kultúrneho podujatia a podobne. Aj mesto Leopoldov sa zapojilo do tohto projektu. Ako nám povedala pracovníčka mestského úradu Kristína Vachanová, do projektu sa zapojili skauti a niektorí mladí ľudia z iných mládežníckych skupín pod vedením miestnej kapely. Podujali sa na maľovanie interiéru klubu pod kinom, ktoré zvládli veľmi rýchlo a kvalitne.

M. Moravčíková, foto K. Vachanová

PRÍŠLI AJ DO LEOPOLDOVA

Infomobil, špeciálne upravený autobus na pojazdné informačné centrum pre mladých ľudí, ktorý pred tromi rokmi zriadilo Združenie informačných a poradenských centier mladých v SR so sídlom v Prievidzi, sa v júni opäť vydal na cestu. Zavítal do nášho mesta, ale aj do Handlovej, Nitry, Banskej Bystrice a počas prázdninových mesiacov bude k dispozícii aj účastníkom letných hudobných festivalov ako Pohoda, Papuča fest a pod. V tomto informačnom centre na kolesách mladí ľudia nájdu informácie z viacerých oblastí. Napríklad o možnostiach pracovať doma či v zahraničí, dozvedia sa, ako správne napísať žiadosti, životopis alebo motivačný list. Získajú informácie v otázkach formálneho aj neformálneho vzdelávania, využívania voľného času, ľudských práv, týrania a zneužívania mladých ľudí, ale aj v oblasti drogovej prevencie či HIV/AIDS (napríklad v otázkach používania prezervatívov a prevencii chorôb prenosných sexuálnym stykom). Okrem toho v Infomobile nájdu aj všetky informácie o Európskej únii a medzinárodnej spolupráci. Je však k dispozícii aj staršej generácii. V predpoludňajších hodinách, keď boli študenti ešte v škole a ďalší mladí ľudia v práci, venovali sa v autobuse aj seniorom, ktorí prišli i s vnúčatami naučiť sa pracovať s počítačom a vyhľadávať informácie na internete.

(maju)

NOVÁ FIRMA INVESTUJE DO VÝROBY ELEKTRINY Z BIOPALÍV V LEOPOLDOVE
Spoločnosť Cheneko, ktorá má už niekoľko-ročné skúsenosti na slovenskom trhu, plá-

nuje investovať do výstavby dvoch nových energetických zariadení 60 miliónov eur, pričom jeden zo svojich závodov by mal vyrábať v Leopoldove. Kogeneračné jednotky (kogenerácia je kombinovaná výroba tepla a elektrickej energie, sú to elektrické zdrojové agregáty s motorom na plyn a so sústavou výmenníkov na súčasnú výrobu elektrickej energie a tepla) by mali vyrábať elektrickú energiu a paru prostredníctvom biopáliv.

"Projekty sme už predložili na posúdenie vplyvov na životné prostredie. S výstavbou kogeneračných jednotiek by sa malo začať už v tomto roku, pričom ukončenie výstavby je naplánované o rok neskôr," informovala spoločnosť. Podnik okrem toho plánuje vybudovať aj kogeneračnú jednotku na báze využitia odpadového tepla v spoločnosti Kovohuty Krompachy. V súčasnosti tento projekt prechádza schvaľovacím stavebným konaním. Jednu bioplynovú elektrárňu plánuje spoločnosť postaviť v Leopoldove. Tá by si mala vyžiadať investíciu vo výške zhruba 15 miliónov eur. Nová bioplynová elektrárňu by mala mať výkon 3,6 megawattu. Biopalivo bude tvoriť zmes drevnej štiepky a šrotu repky olejnej. Bioplynová elektrárňu sa bude nachádzať na pozemkoch, ktoré vlastní spoločnosť Slovenské liehovary a ličkéry Leopoldov.

(maju)

PŘIBUDNŮŤ MÁ MODERNÝ TERMINÁL, PRAŽSKÁ SPOLOČNOSŤ HO SPOCHYBŇUJE

Čo je to intermodálna preprava? S týmto termínom sa stretávame čoraz častejšie najmä v súvislosti s úsilím o kombinovanie možností dopravy s cieľom jej zrýchlenia, skvalitnenia a zníženia negatívneho vplyvu na životné prostredie – ide o prepravu viacerými druhmi dopravy pomocou tej istej nákladovej jednotky kombinovanej dopravy bez manipulácie s jej obsahom počas prepravy. Rozvoj dopravy vo svete je charakterizovaný maximálnym úsilím zvyšovať rýchlosť, spoľahlivosť a presnosť dodania tovarov v

nákladnej doprave za pomoci moderných technických zariadení a výpočtovej techniky. V Európe je intermodálna preprava neodlučiteľným prvkom dopravnej politiky hlavne z dôvodu znižovania negatívnych účinkov cestnej dopravy na životné prostredie a zvyšovanie bezpečnosti cestnej premávky. Postupne sa dostáva aj na Slovensko a ešte aktuálnejšia je aj v súvislosti s problémami, ktoré vznikajú veľkým množstvom kamiónovej dopravy na cestných komunikáciách. Investícia do verejného terminálu intermodálnej prepravy Bratislava-Pálenisko by mala dosiahnuť takmer 47,3 milióna €. Zámerom investície je podľa jeho navrhovateľa, teda Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR, napojenie terminálu na Dunajskú vodnú cestu, na ústrednú nákladnú železničnú stanicu a na diaľnicu D1 Bratislava - Žilina. Tento terminál by okrem základných terminálov v Žiline a Košiciach mal byť umiestnený práve v Leopoldove a mal by tvoriť základnú infraštruktúru potrebnú pre rozvoj intermodálnej prepravy na Slovensku.

Štart výstavby je naplánovaný na marec budúceho roka. Terminál by mal byť vybudovaný v existujúcom prístave v Bratislave, v lokalite Pálenisko. Varianty jeho výstavby spočívajú v postupnej alebo ucelenej výstavbe, pričom rozhodujúcim faktorom je problematika majetkovo-právneho vysporiadania pozemkov potrebných pre výstavbu terminálu.

Štát teda plánuje v najbližších rokoch investovať do výstavby nových terminálov intermodálnej (kombinovanej) prepravy v rámci Operačného programu Doprava takmer 121 miliónov eur. Z toho väčšia časť investícií má byť prefinancovaných z európskych prostriedkov a zvyšná položka z domácich zdrojov. V príprave sú projekty výstavby štyroch terminálov na železnici v Žiline, Košiciach, Bratislave a Leopoldove. V rokoch 2012 až 2014 majú byť cez súčasný program Doprava postavené tri z nich. Terminály majú prevádzkovať Železnice Slovenskej republiky. Plánované investície ako megalomanské a nepotrebné však spochybňuje spoločnosť Metrans Praha, ktorá sa špecializuje na rozvoj kombinovaných prepráv. Podľa generálneho riaditeľa spoločnosti Jiřího Sameka sa štát vrhá do podnikateľskej sféry, kde nemá absolútne žiadne skúsenosti. Ako dodal, v 90. rokoch minulého storočia Slovensko investovalo do terminálov kombinovanej prepravy v Dobrej, Ružomberku, Nových Zámkoch a vagónov viac než 35 mil. eur, pričom efekt týchto investícií bol nulový. Samek vyslovil predpoklad, že premrhané môžu byť aj peniaze plánované na nové terminály v Žiline, Košiciach, Bratislave a Leopoldove. Zvýšenie objemu kombinovanej dopravy s využitím železnice podľa neho umožní zavedenie výberu mýta ako aj zníženie poplatkov za nákladnú prepravu po železnici.

(maju)

...A NA PRACH SA OBRÁTIŠ

Nemusím byť veriaci, aby som túto odvekú pravdu v titulku akceptoval. Ľudská dočasnosc je jedným s najväčších a zároveň najťažšie prijímaným imperatívom v našom živote. Napriek jeho bezprecedentnej platnosti je smrť zdrojom tajomna a stáročia aj zdrojom ľudského vzdoru, či už na poli pragmatickom alebo duchovnom. Od nepamäti je pre človeka lákavá predstava víťazstva nad smrťou ideou vzniku mnohých náboženstiev. Nie je to inak ani dnes. Je príjemné oddávať sa predstave nekonečnej existencie a tomu mnohí podriadia aj svoj dočasný telesný život. Ten je ohraničený narodením a smrťou a oba tieto medzníky majú obrovský vplyv nielen na aktéra samého, ale aj jeho okolie.

V mladosti som stretnutie so smrťou vnímal iba okrajovo, možno to patrilo do jedného z prirodzených obranných mechanizmov, ktoré nám zväčša detstvo a dospelie idealizujú. Pribúdajúcimi rokmi sa prítomnosť konca stáva nástočivejšia, pretože sa s majestátnosťou smrti stretávame častejšie, a aj vyrovnávanie sa s odchodom blízkych je čoraz ťažšie. Nedávno uplynulo desať rokov, čo som odprevádzal svojho švagra na poslednej ceste na leopoldovskom cintoríne. S jeho smrťou sa neviem zmieriť doteraz, ale rozlúčka s ním, aj keď akokoľvek ťažká, mi pripadala pokojná a dôstojná. Prispela k tomu akási rodinná atmosféra, ktorá panovala aj v dome smútku aj počas pohrebných obradov, aj dobre zvládnutá postupnosť a bezchybná katolícka liturgia. Následná zádušná omša bola pre veriacich vyvrcholením pietnej spomienky a vyjadrením nádeje v zmysle ich životného presvedčenia.

Po rokoch prišli ďalšie rozlúčky, pri ktorých už slovo pokojné a dôstojné použiť nemôžem. Je udivujúce, že zásadnú zmenu spôsobilo nepochopiteľné a z môjho pohľadu samolúbe nariadenie o zmene postupnosti liturgických obradov pri pohreboch. Keď som odprevádzal svojho druhého švagra, pripadal som si ako šťvaná zver. Zádušná omša hodinu pred samotným pohrebom na viac ako kilometer vzdialenom cintoríne a dlhá kázeň spôsobili, že mnohí účastníci omše sa nedokázali včas presunúť do domu smútku. Nemohli sa ani posledným pohľadom rozlúčiť s blízkou osobou, pretože čas začiatku plánovaného pohrebu vypršal. Nie všetci účastníci pohrebu bývajú veriaci, alebo nie sú prítomní na obradoch v kostole, a je preto neetické, ak čakajú na najbližšiu rodinu, ktorá paradoxne prichádza k zosnulému posledná a niekedy už neskoro. Veľmi podobný scenár sa naplnil nedávno pri rozlúčke s mojím svokrom. Vrcholom však bol

pohreb príkladnej božej služobníčky, bývalej hlavnej horliteľky leopoldovského ružencového bratstva. Myslím si, že za svoju celoživotnú obeť Bohu si zaslúžila dôstojnejší obrad nielen v kostole, ale najmä v dome smútku, keď boží služobník začal obrad napriek tomu, že ešte nebola prítomná rakva so zosnulou. Bolo to prinajmenšom nezvyčajné. Ospravedlnením nie sú ani starosti s prípravami birmovky, navyše ak nariadenie o zmene postupnosti pohrebných obradov vyšlo apriórne už dávno z najvyšších cirkevných miest.

Nedávno mi prestal do schránky chodiť propagačný materiál istého veľkého obchodného reťazca. Vraj preto, že som neuskutočnil v predošlom kvartáli dostatočne veľký nákup. Iba som sa usmial s tým, že už asi ničomu nerozumiem. Mal som pocit, že propagácia má pritiahnúť práve sporadických kupujúcich, a nie tých, čo prídu aj bez reklamy. Istá paralela s pôsobením katolíckej cirkvi mi, bohužiaľ, v tejto súvislosti napadla. Mnohé konzervatívne a nepopulárne opatrenia pôsobia často kontraproduktívne. Nie som Leopoldovec ale väčšinu času žijem v Leopoldove v pomerne religióznej rodine a napriek svojmu svetonázoru, alebo práve preto, tieto veci citlivo sledujem. Registrujem aj veľkú mieru nespokojnosti s rôznymi opatreniami búrajúcimi zvyky miestnych ľudí, ktorými si budujú príjemnú atmosféru v Božom stánku. Neustále sa meniaci duchovní, ktorí ani nevedia alebo nechcú nadviazať neformálnu diskusiu o potrebách svojich ovečiek. Prídu na pár rokov, niekedy nahnevaní, že ich presúvajú z miesta na miesto a uplatňujú hlava-nehlava svoje názory. Či je to snaha znepriechodniť sakristiu posunutím obradného stolu, pokusy o zrušenie lavičiek pre deti, alebo nechť zoznámiť sa s miestnymi pomermi, prispievajú k vyhánaniu deti aj dospelých zo spoločenstva miestnych veriacich. Nechcem tým povedať, že by veriaci svoju vieru strácali. Naopak. Začínajú chápať, že pre účasť na nebeskom kráľovstve nemôžu byť podstatné malicherné nariadenia a príkazy, ktoré nezohľadňujú aj ich potreby. A tí, ktorí nemajú odvahu polemizovať s cirkevnými nariadeniami, v mnohých prípadoch radšej navštevujú iné farnosti, ktoré vo väčšej miere dbajú aj na ľudské potreby. Možno by stačilo na chvíľu prestať kázať a začať rozhovor...

Hovorí sa, že náboženstvo nie je demokracia. Niečo na tom je, aj keď to zaväŕňa totalitou. Ak však akákoľvek dogma aspoň v zásadných veciach nebude zohľadňovať potreby života, napríklad aj prejavom náležitej úcty a pokory pred smrťou, prestane byť pre mnohých atraktívna.

Vojtech Moravčík

SKUTOČNÝ PRÍBEH

Keď píšem tieto riadky a splietam rôzne súvislosti a pohnútky ľudského konania voči svojim blíznym, odrazu ma prekvapí otázka môjho vnútorného hlasu: "A čo ty? Máš za sebou tiež nejaký dobrý skutok?"

Istá dáma raz vstúpila do obchodu s hračkami. Všimla si asi päťročného chlapčeka, ktorý stál celkom sám pri poličke s bábikami. Keď sa k nemu priblížila, zahľadel sa na ňu a ona sa mu prihovorila: "Si tu sám? Chceš si kúpiť bábiku? Veď chlapci sa s bábikami nehrávajú..." Chlapec vysvetlil, že je v obchode s babkou: "Chcem kúpiť bábiku pre svoju sestričku, ale mám málo peňazí..." Chlapec sa znovu uprene zadíval na dámu a povedal: "Moja sestrička veľmi túžila mať bábiku, ale už je v nebíčku, tak by som jej ju chcel poslať." Dáma vyhrkli z očí slzy. Vytušila niečo, čo sa jednoducho nedá vyjadriť slovami. Chlapček však pokračoval: "Moja mamička havarovala autom. Ocko mi povedal, že už čoskoro pôjde za sestričkou do nebíčka." Dáma vybrala z peňaženky dvadsať eur, vložila ich chlapčekomu do dlane a ponáhľala sa preč za svojimi povinnosťami. O tri dni sa konal pohreb chlapcovej mamičky. Dáma tiež prišla, ale o čosi skôr, kým zatvorila rakvu. Pri zopätých rukách zosnulej mamičky obtočených ružencom ležala bábika, ktorú má v nebíčku odovzdať svojej dcérke.

SVET LÁSKA MATIEK PREMIEŇA

Modlitba za dospelé dieťa

"Prestaňte plakať a utrite si slzy, všetko, čo ste urobili pre svoje deti, nezostane bez odmeny."
(Jer 31, 16)

Prosím nášho Pána o požehnanie pre teba, moje dieťa. Odišlo si z domu a si odkázané samo na seba. Nech ťa žehná Boh, keď sa ráno prebúdzáš, a po celý deň nech chráni tvoje telo, dušu i ducha. Nech kráča s tebou, keď ja už s tebou ísť nemôžem. Nech žehná miesta, kde žiješ a pracuješ, a nech prejaví svoju milujúcu účasť, ako som kedysi prejavovala ja, keď som sa tak často pýtala, kde si bol a s kým. Nech žehná cesty, po ktorých chodíš, a všetkým, ktorí cestujú s tebou. Nech žehná tvojmu hospodárstvu a učí ťa veľkorysosti voči tým, ktorí majú menej ako ty. Nech ťa vedie po pravdivých cestách a nech ti pripomína, že máš vždy zo svojho dávať to najlepšie a potreby druhých kľásť pred svoje vlastné. Nech ťa učí odpúšťať, ako sme si mi dvaja často odpúšťali navzájom, keď si spravil chybu a ja som ťa karhala. Keď som povedala "nie", a ty si to nechápal. Nech ťa Boh obdarí poznaním jeho Lásky, ktorá ťa chráni a osvecuje pred tebou tvoju cestu, ako mi dal poznať, že si v bezpečí, v tieni jeho krídel. Nech rastieš vo svojich vzťahoch s Pánom, nech sa ti dostane šťastnej istoty v poznaní, že On ťa vo svojej láske nikdy nesklame, nikdy ťa neopustí a vždy bude blízko, aby ťa utíšil. Nech ti dá Pán poznať, že ja si nerobím starosti, lebo viem, že si v bezpečí, v rukách jedinej osoby, o ktorej viem, že ťa miluje viac ako to dokážem ja. Amen.

Pripravila Gitka Bayerová

NAPÍSAĽI O NÁS... ...V ROKU 1972

Hlas ľudu

RASTIE ŽELEZNIČNÝ UZOL

Leopoldovská železničná stanica je rušná celý deň. Vlaky prichádzajú takmer zo všetkých kútov a hneď zasa odchádzajú. Ľudia s kuframi a batožinou si sotva stačia zvlažiť v bufete hrdlo studeným pivom a už sa musia náhliť, aby nezmeškali svoj vlak. Vôbec nemajú čas na to, aby chvíľu postáli, zadívali sa do "dlane" tohto tichého mestečka. Zaiste by sa dozvedeli všeličo zaujímavého o živote ľudí, ktorých krédom sa stala snaha pretvoriť a od základu zmeniť život tohto dôležitého "železničného uzla".

Naozaj, obyvatelia mestečka Leopoldov venovali osobitnú pozornosť vo voľbách navrhovateľným poslancom a aktivistom. Snaží sa vytvoriť akcieschopný kolektív ľudí, oddaných veci socializmu, politike KSČ, ľudí čestných a pracovitých, u ktorých je záruka, že povedú ich mesto k ďalším dobrým výsledkom. Vypracovali si veľmi bohatý a pestrý volebný program, ktorý je vyjadrením cieľov ďalšieho rozvoja socialistickej spoločnosti i stále väčšieho uspokojovania hmotných a kultúrnych potrieb ľudu mestečka Leopoldov. Je teda vidieť, že občania vsadili na správne tromfy...

V plnení svojho volebného programu sa zamerali predovšetkým na výstavbu a skrášľovanie životného prostredia. Vzhľadom na to, že v mestečku je kritická situácia na úseku miestnych komunikácií, vynaložili maximálne úsilie práve v tomto smere. Buduje sa Gucmanova ulica ako prístupová cesta na mestský cintorín k novopostavenému Domu smútku s celkovým nákladom asi 711 000 korún. Robia aj nové oplatenie a osvetlenie cintorína v hodnote okolo 200 000 korún. Investičná výstavba sa nezastavila ani na Dukelskej ulici spojená s rekonštrukciou verejného osvetlenia v náklade cca 800 000 korún. V hodnote 750 000 korún bol dokončený aj Obchod s obuvou, ktorý sa v súčasnej dobe vybavuje vnútorným zariadením a v priebehu mesiaca novembra bude daný do prevádzky. Vybudovali tiež Predajňu drobného a spotrebného tovaru v náklade 50 000 korún a dokončila sa výstavba 45 bytových jednotiek.

Jednou z najväčších starostí orgánov MsNV v Leopoldove je však vybudovanie mestského vodu, kanalizácie a plynovodu. V tomto smere sa však Leopoldovčania budú musieť obrnúť trepezlivosťou, kým sa toto všetko podarí uskutočniť, nakoľko si akcia vyžiada značné investície. Súčasťou skrášľovania a zveľadovania životného prostredia je i budovanie a udržiavanie verejných parkov a zelene. Zelené pásy sa objavujú na Gucmanovej ulici, v okolí nového tenisového dvorca, materskej školy, Obvodného oddelenia VB, železničnej stanice i ďalších priľahlých priestorov, nachádzajúcich sa pozdĺž miestnych komunikácií.

V rámci akcie "Z" obyvatelia Leopoldova urobili veľký kus práce na tenisových dvorcoch, ktoré už oplotili, na hádzanárskom i futbalovom ihrisku, kde nielen upravili hraciu plochu, ale inštalovali i osvetlenie a osadili lavičky. Uskutočnili tiež asanáciu starého družstevného majera. Na upravenej ploche o výmere 1,5 hektára zamýšľajú vybudovať zdravotnícke stredisko.

Po zriadení odboru výstavby pri MsNV v Leopoldove počítajú aj s vyriešením architektonického vzhľadu a výstavby celej aglomerácie Hlohovec-Leopoldov a celého okolia.

Dúfajme, že sa im tieto smelé plány podaria. Držíme im preto tuho palce...

Rudolf Neštepný (Hlas ľudu, 2.12.1972)

Nabudúce: Trojdňové mesto (Roľnícke noviny, 2. 2. 1971)

Články uverejňujeme bez redakčných úprav.

V jarnej časti súťaže napreduje dorast

Naši futbalisti sa na jarnú sezónu pripravovali aj v zime. Od konca januára do začiatku marca odohrali 5 priateľských stretnutí s mužstvami OŠK Šulekovo, FK Rumanová, TJ Alekšince a Slovan Červeník. V zápasoch letnej časti farby MTK zastupujú v bráne Vladimír Hornáček, v obrane Stanislav Enderle, Ján Kršňák, Tibor Holík, Peter Viskup a Michal Gažovič, v útoku Mário Harman, Michal Hargaš, Juraj Brodek a zo zálohy Branislav Krajčovič, Ladislav Svitek, Michal Krilek, Stanislav Lukáčik, Tomáš Ondriga, Peter Drinka. Mužstvo vedú Ivan Hegedúš a Ing. Martin Nosál.

V aktuálnej tabuľke oblastných majstrovstiev Trnava 2009/2010 sú leopoldovskí muži na 11. mieste s 34 bodmi (K: 29, V: 9, R: 7, P: 13; skóre 42:41), čo leopoldovských fanúšikov veľmi neteší, pretože jesennú časť opúšťali zo sympatickejšieho siedmeho miesta v tabuľke. Sezóna však pokračuje ďalej a veríme, že tento vývin sa podarí našim mužom zvrátiť. Výsledky doteraz odohraných 14 zápasov uvádzame v skrátenom prehľade:

- 14.3. TJ Iskra Horné Orešany
– MTK Leopoldov 1:0
- 21.3. MTK Leopoldov
– TJ Družstevník Siladice 0:1
- 28.3. TJ Družstevník Zavar
– MTK Leopoldov 4:0
- 4.4. MTK Leopoldov – TJ Slovan Ostrov 3:0
- 11.4. OFK H. Otrokovce
– MTK Leopoldov 4:3
- 18.4. MTK Leopoldov – OŠK Šulekovo 0:0
- 24.4. OŠK D. Krupá – MTK Leopoldov 1:2
- 2.5. MTK Leopoldov – OŠK Križovany 0:4
- 9.5. Družstevník Zvončín
– MTK Leopoldov 1:1
- 23.5. TJ Družstevník Brestovany
– MTK Leopoldov 2:1
- 26.5. MTK Leopoldov
– TJ Družstevník Špačince 3:0
- 30.5. OFK Bučany – MTK Leopoldov 2:1
- 6.6. MTK Leopoldov
– Vinohradník Suchá n Parnou 4:0
- 13.6. ŠK Cífer – MTK Leopoldov 2:2

Dorastu sa darí v jarnej časti ešte lepšie!

Náš dorast opúšťal jesennú časť súťaže z pekného šiesteho miesta spomedzi šestnástich klubov, no v polovici júna v priebežnej tabuľke už zaslúžene trónil na štvrtom mieste s 50 bodmi (K: 30, V: 16, R: 2, P: 12, skóre 49:45) pred dorastom Novák, Zentivy Hlohovec a Skalice. Dorastencom Leopoldova a vedeniu klubu držíme palce, aby im doterajšia práca a nasadenie prinášali ďalšie úspechy aj v podobe pevného ukotvenia klubu na prvých troch priečkach.

Dorast nastupuje v IV. lige SZ – dorast v sezóne 2009/2010 v zložení: brankár: Michal Juran, v obrane Patrik Halják, Miloš Zachar, Róbert Ješko; v útoku Marco Galbička, Tomáš Ščasný, Kristián Bunčík, Lukáš Tvrďý; zo zálohy Denis Ajpek, Martin Kollár, Patrik Vančo, Juraj Pobjecký, Martin Štefunko, Milan Žemla a Dávid Vrabec. O činnosť klubu sa organizátorsky starajú Mgr. Richard Slovák, Juraj Križan, Ing. Marián Ajpek a Peter Ščasný.

Vo februári v rámci prípravy klub odohral 5 prípravných zápasov s OŠK Križovany, OFK Drahovce, ŠK Blava Jaslovské Bohunice a MFK Skalica. Výsledky doteraz odohraných 15 zápasov uvádzame v spravodajskej skratke:

- 14.3. OŠK Trenčianske Stankovce
– MTK Leopoldov 1:0
- 20.3. MTK Leopoldov – MFK Nováky 2:1
- 27.3. MFK Nová Dubnica
– MTK Leopoldov 3:0
- 3.4. MTK Leopoldov
– ŠKF Baník Handlová 0:2
- 11.4. OŠK Dolná Krupá – MTK Leopoldov 1:2
- 17.4. MTK Leopoldov
– FC Zentiva Hlohovec 2:0
- 24.4. Veľké Kostoľany – MTK Leopoldov 5:2
- 2.5. LR Crystal Led. Rovné
– MTK Leopoldov 2:1
- 8.5. MTK Leopoldov – MFK Skalica 2:1
- 15.5. Spartak Bánovce n Bebravou
– MTK Leopoldov 3:1
- 22.5. MTK Leopoldov
– ŠK Vegum Dolné Vestenice 2:0

- 30.5. OTJ Moravany n V.
- MTK Leopoldov 1:3
- 6.6. MTK Leopoldov – MFK Ilava 3:0
- 10.6. TJ Plevník-Drienové
- MTK Leopoldov 1:0
- 13.6. MTK Leopoldov
– ŠK Rapid Hrnčiarovce 3:1

Naším žiakom sa nedarí tak, ako by si aj sami želali, ale treba oceniť ich dravosť a

túžbu ukázať sa aj ako víťazi. V tretej skupine sa stretávajú so žiackymi družstvami ŠK Blava Jaslovské Bohunice a OŠK Šúrovce. Aj keď tabuľku 3. skupiny žiakov uzatvárajú na treťom mieste (V: 0, R: 0, P: 12, skóre 9:89), veríme, že na ich kontá pribudnú už čoskoro aj také povzbudzujúce góly, ktoré ich posunú v športovom súperení.

S použitím stránky www.mtkleopoldov.leonet.sk pripravil -juh-

Spoločenská kronika

Máj – jún 2010

Povedali si áno

Štefan Kopčo
a Natália Juhásová

Ing. Ľuboš Málik
a Bc. Lucia Blašková

Mgr. Peter Timoracký
a Eva Miková

Naši jubilanti

60-roční
Timotej Baláž
Mária Enderlová
Pavol Fischer
Ján Galo
Olga Hanusová
Helena Kabátová
Mária Ondrigová
Danica Pňáčková
Mgr. Ľudovít Prokop
Margita Sovičová

65-roční

Oto Božík
Olga Branická
Anna Kamenárová
Ladislav Pelzl
Jozef Šandor
Marta Vančová

70-roční

Vojtech Bednárček
Jozef Grajciar
Agneša Habiňáková
Alojz Jureňa
Zoltá Kysucký
Ing. Miroslav Richter

75-roční

Milan Bělohoubek
Miroslav Kuzma
Helena Lehotská
František Svečula

80-roční

Pavína Benková
Antónia Marcinková
Júlián Vančo

Ignác Vavrovič

82-ročné

Karolína Bayerová
Zuzana Išky-Pristáš
Margita Javorská
Katarína Kancková

92-ročná

Olga Ondrišová

94-ročná

Margita Taffernerová

Srdečne blahoželáme!

Opustili nás

Elena Lackovičová
Peter Piovarči
Vincent Slovák
Dominik Kubatka

Češť ich pamiatke.

Spracované dňa 17.6.2010,
Viera Lietavová

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 25. Vydáva: Mesto Lčopoldov. Adresa redakcií: Hlohovská cesta 2, 920 41 Lčopoldov. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Vachanová, Martin Jurčo. Asistentka: Maričta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@lčopoldov.sk. Vychádza – 6x ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Lčopoldov. Distribúcia: Roz-irujú sič- domácych predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10.

Foto: K. Vachanová, V. Moravčík